

Pestbeleid.

I. Visie

Het opvoedingsproject van onze school stelt duidelijk dat we binnen onze school de ruimte en de sfeer willen scheppen waarin elk kind harmonisch kan openbloeien. We willen ethische waarden zoals respect, verdraagzaamheid, luisterbereidheid, ... nastreven, zowel bij de leerlingen als bij de teamleden. Van het schoolteam en de ouders wordt een correct voorbeeld verwacht met respect voor elkaar. We durven dit dan ook van onze kinderen verlangen. Groepsactiviteiten op school moeten de ontwikkeling van de sociale ingesteldheid bevorderen: luisteren naar elkaar, verdraagzaam leren zijn, delen met anderen, gelijkgerichtheid nastreven, vlot communiceren met anderen, ruzies leren oplossen, ...

Wanneer het toch eens mis gaat, wil de school ingrijpen en zijn rol als opvoeder opnemen. We willen luisteren naar de betrokken leerlingen en in dialoog met elkaar tot een oplossing komen. Samen met de leerkracht, de directie, het zorgteam en de ouders wil de school zijn verantwoordelijkheid nemen. We willen niet meteen bestraffend optreden maar alle partijen aan het woord laten. We willen het verhaal achter het gedrag kennen. Samen met de leerlingen moet soms een weg worden afgelegd. Een open communicatie met ouders rond moeilijkheden en mogelijkheden kan dan vaak niet worden weggedacht.

II. Verschil tussen ruzie maken/plagen/pesten.

Plagen	Pesten
<ul style="list-style-type: none"> • Is onschuldig, heeft geen kwade bedoelingen. • Onbezonnen en spontaan. • Duurt niet lang/tijdelijk • Speelt zich af tussen twee gelijken. • Wisselend slachtoffer. • Heeft geen blijvende gevolgen. • Meestal één tegen één. <p>Let wel op! In een groep worden soms plaagstoten uitgedeeld om op zoek te gaan naar wie zwakker staat in de groep.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Berekend: doelbewust en gepland. • Doel = kwetsen • Aanhoudend en systematisch • De macht is ongelijk verdeeld. • Één tegen één/groep • Groep deelt in de klappen en verandert. • Lichamelijke of psychische gevolgen met een moeilijk herstel bij beide partijen.

Ruzie maken:

Ruzie maken mag ... het helpt kinderen om sociale vaardigheden te ontwikkelen: hoe ga je om met agressie? Hoe onderhandel je? Wanneer ga je te ver? Terwijl kinderen ruzie maken, zoeken ze immers hun positie in de groep en in de samenleving. Ze leren zelf problemen oplossen, ze komen er sterker uit. Er moet dus een zone zijn waarin ruimte is voor plagerijen en ruzietjes. Maar systematisch en berekend eenzelfde kind viseren, pijn doen, ... en dit in een ongelijke machtsstrijd, overstijgt de ruimte die er is voor ruzie maken en plagerijen en mondt uit in pesten.

III. Aanpak

A. Preventie

1. Veilige omgeving

Binnen onze school is er aandacht voor een veilige omgeving. We leren de kinderen dat je rekening met elkaar moet houden. We leren hen respect te hebben voor elkaar en elkaars werk.

2. Werken aan een positieve klassfeer

Elke klas en elke klasleerkracht werkt aan een positieve klassfeer. Bij het begin van het schooljaar werken we aan de gouden weken. Deze zorgen ervoor dat er zich in de klas een positieve groepsdynamiek ontwikkelt.

De lessen worden ingekleed in een thema en er is ruimte voor verschillende werkvormen, kringgesprekken, vertelrondes, kindcontacten, creativemiddagen ...

Doorheen het schooljaar worden fijne feesten georganiseerd op klasniveau (kerstfeest, verjaardagen, ...) en op schoolniveau (Sintfeest, carnaval, grootouderfeest, schoolfeest, ...)

Verder zijn er de tweejaarlijkse openluchtklassen die werken aan een positieve klassfeer moeten bevorderen (zeeklassen en bosklassen)

Doordat de leerlingengroepen elk jaar gemengd worden, kennen veel leerlingen elkaar in de school. Ook dit komt de sfeer op school en op de speelplaats ten goede.

Op school is er een boek beschikbaar om een klasproject te doen rond 'pesten'. (SOS conflict) Indien nodig kan dit project in samenspraak met de zorgleerkracht gehanteerd worden in een klas. (bovenbouw)

3. Openheid

Pesten moet bespreekbaar zijn. Onderwerpen als veiligheid, omgaan met elkaar, rollen in een groep, aanpak van ruzies en pesten worden expliciet besproken in de klas.

Niet alleen als het pesten voorkomt, maar ook tussendoor via spreekbeurten, rollenspellen, groepsopdrachten. Er worden regels met elkaar afgesproken over omgaan met elkaar.

Door openheid rond pesten ontstaat er erkenning en het gevoel dat pesten bespreekbaar is.

De kinderen moeten het gevoel krijgen dat ze ergens terecht kunnen als het hen overkomt, of als ze zien dat het bij een ander gebeurt. Ze moeten weten dat praten niet gelijk staat aan klikken.

4. Voorbeeldfunctie

Het voorbeeld van de leerkrachten en de ouders is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een positief klimaat waarin duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar worden uitgesproken. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten nemen duidelijk stelling tegen dergelijke gedragingen.

5. Afspraken

We hanteren duidelijke afspraken op de speelplaats die je kan terugvinden in het schoolreglement?

Dit zijn alvast zeer belangrijke afspraken ivm onze speelplaats en pesten:

- ♦ Ik doe niets aan een ander, wat ik zelf niet graag heb.
 - Ik plaag niet
 - Ik scheld niemand uit
 - Ik doe niemand pijn
- ♦ Ruzies leg ik bij. Ik probeer een oplossing te vinden ... door er samen over te praten.
- ♦ Als iemand vraagt om op te houden, doe ik dat.
- ♦ Als iemand me plaagt, uitscheldt of pijn doet, dan zeg ik dat ik dat niet graag heb! Ik vraag om ermee op te houden. Als de leerling dat blijft doen, herhaal ik dat een 2de keer. De 3de keer ga ik dit melden aan een leerkracht op de speelplaats.
- ♦ Als het plagen, schelden of pijn doen niet stopt, dan verwittig ik mijn eigen juf of meester.
- ♦ Als ik zie dat iets niet door de beugel kan, ga ik dit steeds melden aan de leerkracht op de speelplaats.
- ♦ De leerkracht meldt het voorval aan de klasleerkracht indien nodig.

6. Communicatie binnen het team

De klasleerkrachten praten regelmatig in het team over pesten. Ze wijzen elkaar op situaties die ze gesignaleerd hebben of hebben vernomen via derden; Indien nodig worden gegevens van meldingen chronologisch genoteerd met vermelding van het 'voorval', de betrokken partijen, locatie en tijdstip. Op die manier wordt gezocht naar een mogelijk patroon. Er kan dan doelgericht ingegrepen worden.

7. Communicatie tussen team en ouders

Ouders moeten het gevoel hebben dat ze bij de klasleerkracht terecht kunnen wanneer ze vermoedens hebben dat hun kind gepest wordt. Dit geeft de klasleerkracht de mogelijkheid om uit te zoeken hoe het zit. Hierna kunnen de bevindingen weer met de ouders worden besproken. De klasleerkracht kan dan samen met de ouders beslissen of het noodzakelijk is dat er anderen (leerkrachten, directie en/of leerlingen) betrokken worden.

8. Preventie op de speelplaats/school

Door een aantal activiteiten aan te bieden op de speelplaats en de inrichting van onze speelplaatsen/speeltijden dragen bij aan een goede tijdsbesteding tijdens de middagpauze. Op deze manier hopen we dat leerlingen zich niet gaan vervelen en dat ze geen tijd hebben om te pesten!

- ♦ Er is een rustige speelplaats in het lager onderwijs met een speltheek waar kinderen spelletjes kunnen uitlenen.
- ♦ Op de kleuterspeelplaats Nieuwstraat zijn er speeltuigen, een klim en klauter muur, evenwichtsparcours, ...
- ♦ Bij mooi weer zijn er speelgoedbakken voor de kleuters. (kunnen uitgeleend worden door de verschillende vestigingen)
- ♦ Op de kleuterspeelplaats Donkerstraat is er een ballenvanger met verschillende soorten ballen.
- ♦ Elk jaar zorgen wij ervoor dat de speelplaats geleverd wordt met leuke hinkelparcours.
- ♦ Vergeten spelen, circustechnieken worden tijdens de sportlessen aangebracht en mogen geoefend worden tijdens de speeltijd.
- ♦ Er is regelmatig middagsport georganiseerd door meester Koen.
- ♦ Er zijn duidelijk afgebakende zones voor voetbal, basket en netbal.
- ♦ Er zijn ook afspraken over wie wanneer over het voetbalterrein op de speelplaats mag beschikken.
- ♦ Er zijn over de hele speelplaats babbelfbanken voorzien.
- ♦ Op vrijdag middag muziek bij mooi weer.
- ♦ Spreker uitnodigen (ervaringsdeskundige) over pesten

B. Interventie

Ondanks preventieve maatregelen kan je pesten nooit wegdenken. Wanneer er een vermoeden is van pesten is, worden volgende stappen ondernomen ...

1. Signaleren

Signaleren van pesten is niet altijd gemakkelijk. Pesten gebeurt veelal buiten het gezichtsveld van volwassene, in onbewaakte momenten.

Pesten dient eerst en vooral gemeld te worden.

We hechten veel belang aan het melden van pesten en hopen dat ouders niet zelf onderling problemen willen gaan oplossen en pesters gaan benaderen. Wanneer het pesten op school gebeurt, willen wij als school op de hoogte gebracht worden en willen we het probleem aanpakken. Als school kennen we beide partijen en kunnen we onpartijdig het verhaal van alle partijen beluisteren.

Signaleren gebeurt best vanuit het kind zelf, maar kan ook gebeuren vanuit medeleerlingen, ouders, leerkrachten en personeel (studie/bus/opvang).

2. Analyseren

Het analyseren op grond van de signalen is allereerst van belang om te bepalen of er sprake is van pesten of dat er mogelijk andere problemen aan de signalen ten grondslag liggen.

Vervolgens moet per spoor de situatie geanalyseerd worden. Daarom gaat de klasleerkracht eerst in afzonderlijk gesprek met de leerling die pest en de leerling die gepest wordt. Aan de hand van zo concreet mogelijke voorvallen uit het recente verleden wordt een analyse gemaakt en de ernst van de situatie ingeschat. Indien wenselijk kan de klasleerkracht de zorgcoördinator op de hoogte stellen. Indien nodig wordt er een analysedocument opgesteld. (zie analyse document in leerlingvolgsysteem)

3. Actieplan

Aan de hand van gegevens uit de analyse dient nu een actieplan opgemaakt te worden. Vanuit de analyse wordt besloten welk actieplan wordt gebruikt.

a) Individueel met de leerling.

- ♦ Vervolgens moet per spoor de situatie geanalyseerd worden. Daarom gaat de klasleerkracht eerst in afzonderlijk gesprek met de leerling die pest en de leerling die gepest wordt. Aan de hand van zo concreet mogelijke voorvallen uit het recente verleden wordt een analyse gemaakt en de ernst van de situatie ingeschat. Indien wenselijk kan de klasleerkracht de zorgcoördinator op de hoogte stellen. Indien nodig wordt er een analysedocument opgesteld. (zie analyse document in leerlingvolgsysteem)

b) Actie waarbij de klasgroep betrokken wordt.

- ♦ De klasleerkracht heeft een gezamenlijk gesprek met de pester en de gepeste. Het probleem wordt duidelijk en helder geformuleerd. (Kan reeds gebeurd zijn tijdens de analyse) In overleg met beide partijen worden concrete afspraken gemaakt om pestgedrag tegen te gaan/ te stoppen. Als er meerdere kinderen uit de groep betrokken zijn bij het pestgedrag zal de leerkracht klassikaal aandacht schenken aan het probleem. Er zal benadrukt worden dat al de kinderen zich veilig moeten voelen op school. Het melden van pesten is geen klikken. Angst om zaken te melden zal moeten worden weggenomen. Er kunnen gesprekken gevoerd worden met de klas, godsdienstlessen rond verdraagzaamheid, werken rond een boek/film enz.
- ♦ In geval dat de ouders melding hebben gemaakt van pestgedrag wordt teruggekoppeld naar de ouders. Er worden mededelingen gedaan met betrekking tot de afspraken. Met de ouders wordt afgesproken dat er na de eerste evaluatie weer contact opgenomen zal worden. Deze stap zal ook worden genomen als de leerkracht de situatie als 'ernstig' inschat, zonder dat de ouders melding hebben gemaakt.
- ♦ Na één à twee weken vindt de eerste evaluatie plaats. Er zal dan een gesprek plaatvinden met de pester en de gepeste. Heeft de klassikale interventie iets opgeleverd?
Zo ja: dan de afspraken handhaven/bijstellen en volgend gesprek plannen over twee weken.
Zo nee: analyse opstellen waardoor het is misgegaan.
De klasleerkracht overlegt met de zorgcoördinator. Dan stappen we over naar plan C.

c) *Plan waarbij een gedeelte van de klasgroep meewerkt.*

- ♦ Op onze school wordt er flexibel omgesprongen met de No Blame methode. Deze methode is een leidraad in het aanpakken van pestproblemen. De zorgcoördinator en de leerkracht bekijken zelf hoe ze de stappen doorlopen, hoeveel leerlingen er deelnemen aan het gesprek, of er al dan niet een groeps gesprek moet zijn met alle partijen ... elke pestsituatie is anders en wordt dan ook anders benaderd.
- ♦ Er wordt een handelingsplan opgesteld voor de komende twee weken. (zie leerlingvolgsysteem) Dit wordt met de ouders gecommuniceerd. Na twee weken is er opnieuw een gesprek tussen leerkracht en leerlingen (eventueel met zorgcoördinator). Als de zorgcoördinator niet aanwezig is bij het gesprek wordt er door de klasleerkracht verslag uit gebracht bij de zorgco. Zijn de effecten positief: dan langzamerhand afbouwen. Zo niet: Wordt er een nieuw handelingsplan opgesteld.

Indien nodig wordt de directie en/of het CLB op de hoogte gebracht en onderneemt deze ook stappen.

d) *Wat is de no-blame methode?*

- ♦ De klasleerkracht, CLB of de zorgcoördinator heeft eerst een gesprek met het slachtoffer. Samen met het slachtoffer wordt er bepaald wie in de no-blame groep zit. Deze groep (6 tot 8 personen) wordt samengesteld uit pester, meelopers en neutralen. Het slachtoffer zelf maakt geen deel uit van de groep.
- ♦ De klasleerkracht, CLB of de zorgcoördinator nodigt de groepsleden uit en meldt deze leden dat ze verwacht worden voor hulp bij het oplossen van een probleem namelijk het welbevinden van het slachtoffer op te krikken. De leden formuleren elk hun voorstellen in de ik-vorm.
- ♦ Na een week komen de groepsleden afzonderlijk op gesprek. Indien de gepeste leerling niet echt tevreden is over het resultaat, worden er samen met hem nieuwe doelen besproken. Het is denkbaar dat met dezelfde groep de procedure hernomen wordt, maar het is evenzeer denkbaar dat een nieuwe groep wordt samengesteld. De ouders van de gepeste leerling worden hiervan op de hoogte gebracht.

4. Cyberpesten

Nieuwe media hebben zeker hun waarde, maar kunnen ook negatief gebruikt worden. We durven van de ouders te vragen om zelf controle te houden over het gsm- en internetgebruik van hun zoon of dochter. Beledigingen via internet of gsm, roddels verspreiden, mensen uitsluiten ... zijn niet toegelaten. De ouder is wettelijk mede verantwoordelijk voor de gevolgen van zulk pestgedrag door de zoon of dochter. Gsm gebruik op school is verboden. Gsm's moeten 's morgens worden afgegeven aan de leerkracht, indien er een leerling betraapt wordt met een gsm, wordt deze afgenomen en aan de directie bezorgd. De ouders moeten zelf de gsm afhalen bij de directie.

Als ouders/kinderen toch naar school komen en melding maken van cyberpesten (wat dan eerder vaak thuis gebeurt, mar wel met kinderen van de school) vragen wij steeds om bewijsmateriaal mee te nemen (het sms-je bewaren, screenprint van het computerscherm, ...) Wij willen dit als school ook niet negeren en hiermee aan de slag.

IV. Tips voor kinderen/ouders

A. Tips voor kinderen:

Wat doe je als je gepest wordt ...

Wat doe je als je zelf pester bent ...

Wat doe je als je ziet dat iemand gepest wordt of soms meedoet aan pesten...

1. Tips voor kinderen die gepest worden:

- Wat zeggen ze? Wat doen ze?
- Waarom zeggen/doen ze dat?
- Doe of je het niet ziet of hoort.
- Zeg: STOP! Dit vind ik niet fijn.
- Zeg luider: STOP!
- Ga naar de meester of juf, vertel erover aan een vriend, je ouders... vertel het aan de persoon waar je je veilig bij voelt.
- Durf je het niet te vertellen ... dan kan het helpen om het op te schrijven.
- Je kan steeds terecht bij www.awel.be of bel 102. 'Awel' luistert naar alle kinderen en jongeren met een vraag, een verhaal, een probleem.

2. Tips voor kinderen die pesten:

- Als iemand STOP zegt, stop dan! Niemand heeft het recht om iemand anders te pesten!
- Je bent zelf verantwoordelijk. Je moet een ander de schuld niet geven! Besef dat al wat je doet gevolgen heeft.
- Verberg je niet achter een masker van 'stoer en sterk' maar probeer je in te leven in de situatie van de gepeste.
- Pest je uit gewoonte, omdat je bang bent zelf gepest te worden, vrienden te verliezen, ... en weet je niet hoe je moet stoppen? Vraag hulp aan een goede vriend, meester of juf, mama, papa, ...

3. Tips voor kinderen die meedoen of toekijken:

- Praat er met iemand over: ouders, juf/meester, iemand die je aardig vindt, ...
- Kom uit voor je mening en zeg duidelijk: 'Hou op! Je kwetst!'
- Misschien helpt het niet je mening te zeggen, ben je bang zelf gepest te worden, hoop je zo meer vrienden te krijgen, ... Doe het toch, want pesten is echt niet OK!
- Als je zwijgt, zal de pestkop nooit horen dat hij verkeerde dingen doet en kan hij denken dat hij dat mag.
- Je bent behoorlijk dapper als je je mening durft geven.
- Zoek steun bij anderen om samen STOP te zeggen tegen de pester.
- Steun het slachtoffer door ermee te praten, te spelen, er voor te kiezen om er naast te zitten in de bus, te zeggen wat je leuk vindt aan hem/haar ...

B. Tips voor ouders:

Wat als je kind gepest wordt ...

Wat als je kind de pester is ...

Wat als je kind thuis vertelt dat zijn/haar vriendje gepest wordt ...

Meldpunt!

*De **klasstitularis** is steeds de eerste persoon die verwittigd wordt!*

Indien nodig worden verdere stappen ondernomen.

- Als je kind ongelukkig is kom het ons melden, wacht niet te lang.
- School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Toch moet iedere partij waken over eigen grenzen en mogelijkheden.
- Het kan nooit de bedoeling zijn dat ouders op school eigenhandig het probleem moeten oplossen.
- Indien u ondervindt dat uw kind het probleem niet durft te melden op school, stimuleer het dan toch om naar de leerkracht of een vertrouwensleerkracht op school toe te stappen. Pas als dit niet lukt, neemt u zelf contact op met de klasleerkracht. Door zelf te durven, groeit uw kind meer dan wanneer u onmiddellijk de touwtjes in handen neemt.
- Voor pestgedrag op school blijft de inbreng van de ouders bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie en tot het ondersteunen van de aanpak van de school/de leerkracht.
- Neem eerst contact op met de klasleerkracht, laat het aan de juf/meester over om contact op te nemen met de ouders van de pester.
- De emotionele betrokkenheid van jullie kind en van jullie zelf is soms te groot om een juist inzicht te krijgen.
- Maak thuis tijd om met uw kind te praten over het probleem en laat uw kind duidelijk aanvoelen dat u achter de aanpak van de school staat.
- Tracht gerichte vragen te stellen, de situatie zo goed mogelijk in te schatten. Er zijn steeds verschillende partijen met elk hun eigen verhaal.
- Stimuleer uw kind om op een positieve manier voor zichzelf op te komen, maar ook voor anderen.
- Spreek niet te snel een oordeel uit!
- Keur pestgedrag af en reageer positief op goed gedrag.
- Stimuleer uw kind niet om het recht in eigen handen te nemen en zeker niet op een gewelddadige manier.
- Er moet overleg zijn met de leerkrachten/zorgleerkracht/directie. De ouders kunnen rechtstreeks bij hen terecht met hun vragen en bezorgdheden.
- Een pestprobleem oplossen is een proces van vallen en opstaan. Alleen samen kunnen we het trachten op te lossen.
- Als pesten niet op school gebeurt, maar op straat, tijdens het uitoefenen van een hobby, ... probeert u dan contact op te nemen met de verantwoordelijken daar om het probleem bespreekbaar te maken. Toch zouden we het op prijs stellen als u ook ons van het probleem op de hoogte zou brengen. Vaak breiden broeihaarden zich uit.
- In onze huidige maatschappij krijgen we ook te maken met cyberpesten. Daarbij maakt de pester gebruik van computer, GSM, sociale media, ... Heb ook hier aandacht voor! Ook deze vorm van pesten moet je melden als er kinderen van onze school betrokken zijn.

V. Boeken rond pesten.

A. 4-6 jarigen

- Geike en de pestkoppen. – Eric Englebert
- Ik ben Aagje. – Anna Pignataro
- Lotta en de pestvogel. – Diane Put
- Stinktrol! Jeanne Willis
- Het uiltje dat (te) knap is. – Folkert oldersma
- Wie 't hardst kan brullen. – Thomas Taylor
- Alles wat overblijft. – Janna Lothouder
- Blote beer. – Daan Remmerts de Vries
-

B. 6-7 jarigen

- Altijd moeten ze mij hebben. – Rien Broere
- Eigen schuld, dikke bult. – Ton Van Reen
- Ga jij maar op de gang. – Jacques Vriens
- Ga weg, Rik. – Claudia De Boer
- Ik en mijn monster. – Mathijs Beentjes
- Kleine Klaas en de grote vis. – Dolf Verroen
- Pas maar op of ik eet je op! – Gil Vander Heyden
- Reus Hak wil Miet in de pan. – Brigitte Minne
- De Wraak van Ellie en Nellie. – Rindert Kromhout

C. 8-9-10 jarigen

- Benen in de kast. – Heleen Vissinga
- Daniel. – Yvonne Van Emmerik
- Drie is te veel. – Rita Tornqvist
- Hippo. – Marc De Bel
- Juffrouw Verdorie. – Patricia David
- Mijn neefjes zijn wolven. – Wally De Donker
- Morgen word ik heks. – Kathleen Vereecken
- Pudding Tarzan. – Ole Lund Kerkegaard
- De tasjesdief. – Mieke Van Hooft
- Treiterkoppen. – Mieke Van Hooft
- Kwelduivels. – Guy Dideleze

D. 11-12 jarigen

- Alles mag. – Eva Polak
- De derde kans. – Jac Linders
- Eigen schuld. – Chris Bos
- En de groeten van groep acht.- Jacques Vriens
- FC Appelflap. – Joachim Friedrich
- Een klap voor je kop.- Ulf Stark
- Later wil ik stuntman worden. – Detty Verreydt

E. Websites

- www.kieskleurtegenpesten.be
- www.tele-onthaal.be
- www.cyberpesten.be
- www.leefsleutels.be
- www.veiligonline.be
- www.awel.be
- <https://professionals.jeuqdfilm.be/nl>

F. Films

- Otto is een neushoorn. Kenneth Kainz 2013 (4+)
- Pudding T. Michaël Hegner 2012 (5+)
- Dolfje Weerwolfje. Soran Lürsen 2011 (6+)
- De buurtspion. Karla von Bengston 2017 (6+)
- De Superheld. Christion Lo 2013 (7+)
- Mijn naam is Courgette. Claude Barras 2016 (8+)
- Antboy. Ask Hasselbalch 2013 (8+)
- Bouwdorp. Margien Rogaar 2014 (9+)
- Spijt. C. Slee
- Billy the Bully. Wannes Dertooop 2014